

De Stem
van Padre Pio

VOCEDIPADREPIO.COM

DE GRANAATAPPELBOOM

Door broeder Mariano De Vito, OFM Cap.

De Heilige Schrift staat niet alleen vol geschiedenis en belangrijke personages, ze staat ook letterlijk vol planten, bomen en bloemen van de prachtigste tot de allereenvoudigste. De eik en ook de ceder van de Libanon zijn symbolen van grootheid en majesteit (zie Jesaja 2, 13, Psalmen 28, 91, 103), de wijnrank, de vijgenboom en de olijfboom symboliseren de rust van het huiselijke leven (Zacharias 3, 10; Micha 4, 4), de palm met zijn altijd groene bladerdak en zijn wortels altijd op zoek naar water, stellen de rechtvaardige en wijze mens voor (Psalm 91).

En dan de wilde vijgenboom, de amandelboom en verschillende kruiden, bloemen en specerijen... bevestigen dat niet enkel het Woord van God op de wereld neerdaalde en de taal van de mensheid aannam en dan bij de vervulling van de tijd het ware vlees van de mensheid (zie Galaten 4, 4-7), maar ook Zichzelf bekleedde met de kleuren, de parfums en de plantengroei van "zuster moeder aarde."

In de flora die overvloedig voorkomt in de heilige Schrift, is er een boom, of eerder een struik die ik zou willen omschrijven als eenvoudig mooi, maar die tegelijkertijd van een overvloedige vruchtbaarheid getuigt: de granaatappelboom.

Bij mijn bedevaart naar het Heilig Land in de maand november samen met enkele van mijn medebroeders, zag ik vele granaatappelbomen met hun magnifieke grote

vruchten met hun intense vermiljoenrode kleur en hun zoet en geurige sap dat heel verfrissend was, die warme dagen in het land van Kanaän.

De wijze mannen en rabbi's van Israël zien de vruchten van de granaatappelboom als symbool van de Thora, een vrucht die bestaat uit vele zaden, die als kostbare parels, de ondoorgrondelijke rijkdom en volmaaktheid van het eeuwige Woord van God vertegenwoordigen.

De Kerkvaders gebruiken de vrucht van de granaatappelboom om de Kerk aan te duiden die ofschoon één, samengesteld is uit verschillende zaden, elk onderscheiden van en anders dan de andere. In de tempel van Salomo, zoals beschreven in het eerste Boek der Koningen (1 Koningen 7, 42), zijn ongeveer 400 granaatappels gebeeldhouwd in de zuilen, om op deze heiligste plaats van Israël te herinneren, aan de zoetheid van het wonen in Gods huis en het onderhouden van Zijn wetten. En in het Hooglied wordt het knappe gelaat van de bruid vergeleken met een granaatappel, net zichtbaar door een sluier heen (Hooglied 4, 3).

Deze kleine boom met een zo grote rijkdom aan betekenissen, symbolen en herinneringen, doet ons denken aan Hem die alles geschapen heeft, nadat Hij het bevel gaf aan de aarde om plantengroei voort te brengen, elke plantensoort die zaad draagt en elke fruitboom op aarde,

en zag dat alles goed was. (Genesis 1, 1 en volgende).

In de globalisering van onze wereld tot een alomvattend dorp kan de granaatappel die onafwendbare intermenselijke relatie illustreren van het deel uitmaken van dezelfde mensenfamilie, door haar leiders bijeen gehouden en sterker in een verbond van solidariteit en nabijheid en ook in het verdedigen van de absolute, onweerlegbare en niet onderhandelbare voorrang van het absoluut unieke van elke persoon: in elk apart zaadje wordt de hele granaatappel gevonden en alleen in de granaatappel kan het zaadje ruimte en stevigheid vinden!

Moge Pater Pio, die waarlijk een kostbare parel is in de schoot van de mensheid en van de Kerk, de Moeder van de heiligen, ons helpen in ons kleine wezen, als de zaadjes van de granaatappel, verbonden met anderen, om samen en individueel voortgang te maken, om in staat te zijn onze zoetheid aan te bieden of de verfrissende drank van vertrouwen en hoop te delen met de wereld.

Hoeveel dingen kan een boom of eerder een struik ons in gedachten brengen!

Ik zou nog zijn belangrijke botanische naam vergeten. Die luidt: "Punica granatum."

Niettemin blijft hij altijd de eenvoudige en schitterende granaatappelboom.

03